Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu Tomislavu Bagi, na prijedlog sudske savjetnice Tee Pušić, u pravnoj stvari tužiteljice Josipe Radić iz Dugopolja, Šubića Kliških 18, OIB: 50928699704, zastupane po punomoćniku Feliksu Dukanu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika pod 1. Promet d.o.o., Split, Hercegovačka 32, OIB: 13421314997 i pod 2. EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupano po punomoćniku Rinaldu Mešinu, odvjetniku u Grgić & partneri odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 21. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, punomoćnika tuženika pod 1. i punomoćnika tuženika pod 2., 3. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima pod 1. Promet d.o.o., OIB: 13421314997 i pod 2. EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, solidarno isplatiti tužiteljici Josipi Radić, OIB: 50928699704, na ime naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti iznos od 2.100,00 eura zajedno s zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 3. studenog 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Za više traženo na ime potraživanja naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti u iznosu od 16.400,00 eura tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženicima pod 1. Promet d.o.o., OIB: 13421314997 i pod 2. EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, solidarno isplatiti tužiteljici Josipi Radić, OIB: 50928699704, na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 225,00 eura zajedno s zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 3. studenog 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Za više traženo na ime potraživanja naknade imovinske štete po osnovi tuđe njege i pomoći u iznosu od 975,00 eura, kao i za više traženo na ime potraživanja zateznih kamata na dosuđeni iznos od 225,00 eura na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege od 14. listopada 2022. do 2. studenog 2026. tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se objektivna preinaka tužbe iz podneska tužiteljice od 27. srpnja 2026.

II. Nalaže se tužiteljici Josipi Radić, OIB: 50928699704, naknaditi tuženiku pod 2. EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, troškove postupka u iznosu od 1.334,81 eura zajedno s zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od presuđenja, dakle od 3. studenog 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Za više traženo na ime potraživanja troškova postupka preko dosuđenog iznosa od 1.334,81 eura do zatraženog iznosa od 3.700,03 eura, zahtjev tuženika pod 2. se odbija kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tuženika pod 1. za naknadom troškova postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi kako je 25. studenoga 2021. oko 12:15 sati u Ulici Domovinskog rata u autobusu linije 22, u vlasništvu tuženika pod 1., prilikom ulaska u autobus odnosno sjedanja na sjedalo, uslijed naglog kočenja i skliskog poda zbog kiše izgubila ravnotežu i pala na leđa pri čemu je zadobila ozljedu kralježnice. Navodi kako se pritom držala za rukohvat. Budući da zbog jakih bolova nije mogla ustati, autobus je zaustavljen, a tužiteljica je vozilom Hitne medicinske pomoći prevezena na Hitni prijem KBC-a Split, a potom na Kliniku za kirurgiju, gdje je bila hospitalizirana od 25. studenoga 2021. do 2. prosinca 2021. Prema otpusnom pismu Klinike za kirurgiju, Zavoda za ortopediju i traumatologiju KBC-a Split, glavna dijagnoza bila je prijelom osmog prsnog kralješka. Nakon nesreće tužiteljica je podvrgnuta ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova u organizmu, pri čemu je utvrđeno 0,0 g/kg alkohola.

Tužiteljica se putem punomoćnika obratila tuženiku pod 1. radi mirnog rješenja spora i sklapanja nagodbe. Međutim, tuženik je odbio prijedlog, navodeći nepovoljnu financijsku situaciju društva kao razlog nemogućnosti sklapanja nagodbe.

Tužiteljica je pribavila nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za sudsku medicinu dr. Antonia Alujevića, kojim su utvrđene posljedice predmetne ozljede, trajanje i intenzitet pretrpljenih bolova i straha, potreba za tuđom pomoći i njegom te smanjenje životne aktivnosti.

Slijedom navedenoga, tužiteljica potražuje naknadu nematerijalne štete u iznosu od 33.555,00 kuna te naknadu materijalne štete s osnove tuđe pomoći i njege u iznosu od 4.900,00 kuna, odnosno ukupno 38.455,00 kuna uz zatezne kamate od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Navodi da kako je vozilo tuženika pod 1. u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika pod 2. da su tuženici solidarno odgovorni za naknadu pretrpljene štete.

2. Tuženik pod 1. u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, kako u pogledu osnove tako i visine te predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužiteljicu na naknadu parničnih troškova.

Tuženik pod 1. smatra da je za nastanak štetnog događaja isključivo odgovorna tužiteljica, budući da vozač autobusa nije počinio nikakav propust u upravljanju vozilom koji bi bio u uzročno-posljedičnoj vezi s njezinim padom. Stoga smatra da su sukladno članku 697. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima ispunjene pretpostavke za oslobođenje prijevoznika od odgovornosti za štetu.

Tuženik pod 1. ističe da je tužiteljica pala zbog toga što se nije držala za rukohvat, odnosno nije se držala dovoljno čvrsto, iako je to bila dužna činiti tijekom kretanja autobusom. Navedeno proizlazi iz izjave vozača Jakova Čulića od 4. travnja 2023. prema kojoj je tužiteljica u jednoj ruci držala kišobran, a u drugoj torbu te se nakon kupnje karte kretala autobusom prema srednjim, a potom i stražnjim vratima.

Tuženik pod 1. napominje da su u njegovim autobusima istaknuta upozorenja o obvezi držanja za rukohvat tijekom vožnje. Držanje osobnih stvari objema rukama umjesto rukohvata upućuje na propust tužiteljice koji je doveo do njezina pada i nastanka štete. U prilog navedenom ističe i da toga dana na liniji broj 22 niti na drugim linijama nije evidentiran pad ili ozljeđivanje drugih putnika, unatoč kišnim uvjetima.

Tuženik pod 1. smatra da je šteta nastala isključivo radnjom tužiteljice, zbog čega se poziva na članak 1067. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, prema kojem se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti ako je šteta nastala radnjom oštećenika koju nije mogao predvidjeti niti njezine posljedice izbjeći ili otkloniti. Osporava i visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući da je previsoko postavljen u odnosu na narav ozljede i okolnosti štetnog događaja. Predlaže da se osnovanost i visina potraživanja za neimovinsku štetu, kao i troškova tuđe pomoći i njege, utvrde na temelju objektivnih dokaza, medicinske dokumentacije i primjenjivih orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

3. Tuženik pod 2. u odgovoru na tužbu priznaje da je vlasnik vozila registarske oznake ST 902-ZE, u kojem se tužiteljica nalazila kao putnik, imao sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti kod tuženika pod 2. sukladno članku 22. stavku 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

Tuženik pod 2. osporava svoju odgovornost za štetu, smatrajući da u konkretnom slučaju ne postoji pravna osnova za njezinu naknadu po polici osiguranja od automobilske odgovornosti. Ističe da je ulaskom tužitelja u autobus sklopljen ugovor o prijevozu osoba, sukladno članku 694. Zakona o obveznim odnosima, zbog čega smatra da predmetni štetni događaj nije obuhvaćen osiguruteljnim pokrićem po navedenoj polici. Slijedom toga osporava i osnovanost zahtjeva za solidarnu naknadu štete od oba tuženika.

Nadalje, ističe da je do ozljeđivanja tužitelja došlo zbog ne držanja za rukohvat tijekom vožnje autobusom, što smatra razlogom za isključenje odgovornosti. Podredno, u slučaju utvrđenja odgovornosti, osporava visinu zahtjeva za naknadu neimovinske i imovinske štete, uključujući troškove tuđe pomoći i njege, smatrajući da

su potraživani iznosi previsoko određeni u odnosu na okolnosti slučaja i kriterije sudske prakse. Pozivajući se na članak 1100. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, ističe da visina pravične novčane naknade neimovinske štete ovisi o težini povrede prava osobnosti i okolnostima konkretnog slučaja.

Protivi se korištenju privatno izrađenog nalaza i mišljenja dr. Antonija Alujevića, smatrajući ga nepravilnim i neobjektivnim te predlaže ocjenu medicinskih posljedica na temelju odgovarajućih dokaza i prema potrebi medicinskog vještačenja. Podredno i iz opreza, osporava i zahtjev za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege u iznosu od 4.900,00 kuna odnosno 650,34 eura.

Osporava i zatraženi početak tijeka zateznih kamata. Smatra da bi, u slučaju utvrđenja obveze naknade štete, kamate na neimovinsku štetu trebale teći od dana presuđenja, budući da bi se osnova i visina naknade utvrdile tijekom sudskog postupka. Nadalje, ističe da tužiteljica nije dokazala da je stvarno platila usluge tuđe pomoći i njege, zbog čega predmetno potraživanje smatra nenovčanom imovinskom štetom, na koju bi kamate također trebale teći od dana presuđenja.

Tuženik pod 2. predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u odnosu na njega kao neosnovan, a podredno, ako sud utvrdi postojanje odgovornosti, visinu eventualne naknade odrediti prema provedenim dokazima i primjenjivim kriterijima sudske prakse.

4. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica sud je izvršio uvid u kupljenu autobusnu kartu 25. studenog 2021. (list 6 spisa), izjavu tužiteljice (list 7 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 8 spisa), medicinsku dokumentaciju tužiteljice (list 13-24 spisa), policu osiguranja od automobilske odgovornosti broj 08118101499 (list 40 spisa), izjavu vozača autobusa Jakova Čulića od 4. travnja 2023. (list 56 spisa), na ročištu za glavnu raspravu izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice te svjedoka Paule Radić i Jakova Čulića (list 72-76 spisa), izvršen je uvid u spis ODO Split broj KR-DO-886/2022 (list 85 spisa), izveden je dokaz kombiniranim prometno tehničkim i sudskom medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima dipl. ing. Nevenu Kralju i dr. med. Antoniju Alujeviću (list 86-92 spisa), na ročištu za glavnu raspravu izveden je dokaz zaprimanjem usmenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Arsena Pavića, traumatologa (list 119-123 spisa), na ročištu za glavnu raspravu izveden je dokaz zaprimanjem usmenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Sanje Batine, psihijatra (list 132-134 spisa), na ročištu za glavnu raspravu izveden je dokaz zaprimanjem usmene dopune nalaza i mišljenja sudskog vještaka dipl. ing. Nevena Kralja te usmenog nalaza i mišljenja dr. Šimuna Anđelinovića, spec. sudske medicine (list 161-162 spisa).

5. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Predmet ovoga spora je zahtjev tužiteljice prema tuženicima za naknadom neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege, a koju štetu tužiteljica trpi kao posljedicu pada u autobusu tuženika pod 1., osiguranog od automobilske odgovornosti kod tuženika pod 2., koji se dogodilo 25. studenog 2025. u Splitu.

8. Nije sporno da je u trenutku štetnog događaja predmetno vozilo-autobus bilo osigurano kod tuženika policom automobilske odgovornosti, kao i da je tužiteljica dana 25. studenog 2021. bila putnica u autobusu broj 22 u vlasništvu tuženika pod 1.

Međutim, sporan je nastanak štetnog događaja te odgovornost tuženika, odnosno sporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

9.1. Prema odredbi članka 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., dalje: ZOO) propisano je da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

Prema odredbi članka 19. stavka 2. ZOO-a propisano je da se pod pravima osobnosti kada je u pitanju fizička osoba razumijevaju prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

9.2. Prema odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a sud će u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, dok je stavkom 2. istog članka propisano da će sud prije odlučivanja o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

9.3. Odredbama članaka 1085. stavaka 1. i 4. te članka 1090. ZOO-a određuju se uvjeti za dosudu naknade materijalne štete kao i obim te naknade. U njima je propisano da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, s tim da će sud, između ostalog, dosuditi oštećenom naknadu u novcu kad on to zahtijeva. Tu će naknadu sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije uzrokovane štete, dosuditi u svoti koja je potrebna da se materijalna situacija oštećenom dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje (potpuna naknada).

10.1. Na ročištu za glavnu raspravu 12. lipnja 2025. izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice te svjedoka Paule Radić i Jakova Čulića.

Tužiteljica u svome iskazu u bitnome navodi kako je 25. studenog 2021. bio kišovit dan. Kada se autobus zaustavio na autobusnoj stanici, da je ušla u isti i kod vozača kupila autobusnu kartu te nastavila prema sjedalu. U jednoj ruci imala je kišobran i torbu preko ramena, dok joj je druga ruka bila slobodna i s njom se pridržavala za rukohvat. Navodi da kada je autobus krenuo, da već nakon 10 metara nije mogla ostati na nogama jer joj je uslijed skliskog poda lijeva noga kliznula i rukom kojom se pridržavala za rukohvat se nije mogla zadržati za rukohvat, već je pala. Pala je na način da je poletjela u zrak i bila skoro paralelno sa tlom te je pri padu cijelom težinom udarila tijelom od pod autobusa, uslijed čega je zadobila tjelesnu ozljedu koja je u bolnici konstatirana kao prijelom kralješka TH 8. Zbog te ozljede ostala je hospitalizirana u bolnici 8 dana, a još i dan danas trpi posljedice te ozljede. Primjerice, tijekom spavanja ne može se okrenuti s boka na bok te i dalje osjeća bolove. Kako bi mogla normalno funkcionirati odlazi na vježbe, a na bolovanju je bila nakon zadobivanja ozljeda 18 mjeseci, i to u vrijeme pandemije korona virusom, što je utjecalo na njezino duševno i tjelesno zdravlje. Nakon zadobivanja ozljeda nije se mogla popeti uz skale 3 mjeseca, a i dan danas nosi prsluk kako bi mogla obavljati

posao koji radi. Istaknula je još da ju je do bolnice odvela prva pomoć, a i uredno se podvrgnula testiranju alkohola u organizmu.

Navodi kako je zbog zadobivenih ozljeda dobila lakše radno mjesto od poslodavca Tommy te da trenutno radi u trafici u kojoj ne mora raditi fizičke poslove. Napomenula je da je nakon povratka s bolovanja još jedno vrijeme radila u trgovini Tommy, nakon čega je prebačena na radno mjesto u trafici, te da su te dvije plaće približno slične. Isto tako, napomenula je da je do zadobivanja ozljeda bila voditeljica odjela za mliječne proizvode, gdje se nakon povratka s bolovanja nije mogla vratiti. Potom je radila na radnom mjestu blagajnika, a zatim u trafici, gdje i danas radi. Za vrijeme dok je bila na radnom mjestu voditelja odjela za mliječne proizvode imala je veću plaću nego na ova druga dva mjesta gdje je radila poslije povratka s bolovanja.

Navodi kako je ozljeda koju je zadobila bila tretirana kao ozljeda na radu, ali je naglasila kako nije primila nikakvu naknadu osiguratelja s te osnove. Navodi kako smatra da je pala zbog skliskog poda u autobusu i to neovisno o tome što se držala za rukohvat te da se ne može sjetiti koliko je točno bilo putnika u autobusu u trenutku kada je ona pala, ali zna da je sama ušla na autobusnu stanicu te se sjeća dvije gospođe koje su joj pomogle prvi trenutak nakon pada. Napomenula je da je uslijed pada izgubila svijest i zrak. Ističe kako njezina kćer Paula Radić nema neposrednih saznanja o štetnom događaju.

10.2. Na istom ročištu izveden je i dokaz saslušanjem svjedoka Jakova Čulića, vozača autobusa u kojem je pala tužiteljica, koji u svome iskazu navodi kako se sjeća štetnog događaja. Navodi da je dan bio kišovit te da je gospođa ušla na prednja vrata, kupila kod njega kartu i uputila se prema stražnjem dijelu autobusa. U jednoj ruci držala je kišobran, a u drugoj torbu. Kada je vidio da se na sljedećim vratima uhvatila za vertikalni rukohvat, krenuo je, ali je gospođa vidjela slobodno sjedalo na stražnjem dijelu autobusa i krenula prema sjedalu, a da se pritom nije držala za rukohvat.

Navodi kako je sve to vidio u retrovizoru, kao i sam pad, jer je gospođa doslovno skliznula. Navodi kako je u autobusu bio mokar pod te da to nije sporno. Svjedok se ne može sjetiti koliko je točno bilo putnika u autobusu, ali misli da su sjedeća mjesta bila popunjena. Kada je gospođa pala na tlo, zaustavio je autobus i priskočio joj u pomoć, a nju je naknadno odvela prva pomoć na daljnju liječničku obradu. Svjedok je bio relativno nedavno zaposlen u PROMET d.o.o., gdje je radio svega 2-3 mjeseca, i navodi kako je njegova greška što nije uzeo kontakt od drugih putnika koji bi mogli eventualno svjedočiti u predmetu.

Sljedećeg dana upravljao je istom linijom broj 22 i na polazištu iza Općine u Klisu čekao polazak. Do vozača je sjedila jedna mlađa ženska osoba koja je razgovarala s drugom osobom, iz kojeg je razgovora zaključio da je putnica koja je pala prethodnog dana njezina majka. Svjedok joj se obratio i raspitao o zdravstvenom stanju majke. Napomenuo je da se ona nije obratila njemu, već da je on čuo njezin razgovor i sam joj se obratio raspitujući se o zdravstvenom stanju majke. Isti tijek događaja, odnosno dinamiku pada koju je ispričao sudu, ispričao je i toj djevojci, kćeri tužiteljice. Navodi kako prilikom pada putnice u autobusu nije naglo kočio jer se neposredno prije toga uputio s autobusne stanice, a autobus ima takvu zaštitu da ne može naglo ubrzati. Kočiti je počeo tek kada je vidio pad gospođe. Navodi kako je imao mogućnosti pratiti situaciju i ono što se događa u autobusu putem retrovizora jer se kretao trakom za ubrzanje i nije imao potrebe toliko pratiti situaciju ispred sebe. Ističe da je to uobičajeno, da se u toj traci pogleda situacija putnika u autobusu, a pad se dogodio upravo u traci za ubrzanje. Navodi kako autobus kojim je upravljao ima dva

ulazna vrata i da je gospođa pala između zadnjih vrata. Ističe kako toga dana nije bilo padova drugih putnika u autobusu.

10.3. Uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj KR-DO-886/2022, i to posebno izvješće od 31. svibnja 2022. proizlazi da je poduzetim kriminalističkim istraživanjem utvrđeno da se vozač autobusa, Jakov Čulić, nakon zaustavljanja na autobusnom ugibalištu, uključio u promet i nastavio vožnju, a da se ovdje tužiteljica, hodajući prema stražnjem dijelu autobusa poskliznula na mokrom podu autobusa i pala na leđa.

Iz službene zabilješke od 7. prosinca 2021. pod klasom: 211-04/21-I/618 proizlazi da je 25. studenoga 2021. tužiteljica dala izjavu u kojoj navodi kako je, nakon što je kupila kartu, ostala stajati na nogama i držati se desnom rukom za rukohvat sa lijeve strane autobusa. Navela je da je u jednom trenutku odlučila otići prema stražnjem dijelu autobusa kako bi sjela na slobodno mjesto te se tom prilikom prestala držati za rukohvat i dok je koračala se poskliznula na mokrom podu autobusa te pala na leđa.

Iz službene zabilješke od 7. prosinca 2021. pod klasom: 211-04/21-I/618 proizlazi da je 25. studenog 2021. svjedok Jakov Čulić, vozač autobusa, dao izjavu u kojoj navodi je, kako nakon što se uključio u promet sa autobusnog ugibališta, začuo pad putnika i na unutarnjem ogledalu ugledao putnicu koja leži na podu stražnjeg dijela autobusa, a koja je prije polaska autobusa sa autobusne stanice stajala na nogama u prednjem dijelu autobusa držeći se za rukohvat.

11.1. Iz pisanog kombiniranog nalaza i mišljenja sudskih vještaka dipl. ing. Nevena Kralja i dr. med. Antonia Alujevića, spec. sudske medicine, proizlazi da je mjesto događaja pokazano od strane sudionika događaja, zatečeno izmijenjeno u potpunosti na način da je tužiteljica kolima hitne pomoći prevezena na HKP poradi ukazivanja liječničke pomoći, a Jakov Čulić je sa autobusom marke MAN, registarskih oznaka ST902ZE, nastavio prometovanje po redu vožnje jer se tako dogovorio sa dežurnim operaterom Postaje prometne policije, policijskim službenikom Damirom Gašparom.

Na mjestu događaja nisu pronađeni nikakvi tragovi, a isto je fiksirano i ucrtano u situacijski plan od strane policijskog službenika te je autobus pregledan i fotografiran od strane policijskog službenika. Utvrđena je mokro stanje kolnika.

Neposredno prije pokazanog mjesta događaja s južne stranu kolnika nalazi se obilježeno autobusno ugibalište, uzdignutim prometnim otokom fizički odvojeno od kolničkog traka. Vremenske prilike su bile kiša, dok se događaj zbio za dana.

Da se Iz otpusnog pisma vidi se kako je tužiteljica bolnički liječena od 25. studenoga 2021. do 2. prosinca 2021. zbog kompresivnog prijeloma osmog prsnog kralješka. Da je bila pri svijesti, orijentirana, eupnoična u mirovanju, afebrilna, anikterična, srednje koštano mišićne građe, uredne prokrvljenosti kože i vidljivih sluznica.

Da je palpacijski utvrđena bolnost torakalne kralježnice uz otežane i bolne kretnje. Smanjena je mineralizacija prikazanih koštanih struktura, trup ThVIII je blago uleknute gornje pokrovne plohe u smislu kompresivne frakture bez kompromitacije širine spinalnog kanala. U odnosu na Rtg Th i LS kralježnice ne vide se sigurni znakovi svježe osteotraume. Trupovi kralježaka su održane visine. Plića gornja pokrovna ploha Th8 kralješka – dif. dg. Schmorlova hernija. Stražnja interkorporalna linija je očuvana.

Sudski vještak navodi kako je odmah po prijemu napravljena klinička, laboratorijska i radiološka obrada te se pacijentica zaprimila na Odjel gdje je ordinirana tromboprofilaksa, analgetici, kristaloidi i gastroprotektiv uz kroničnu terapiju. Nakon učinjenog MSCT-a prsne kralježnice pacijentica se prezentira na traumatološkom

sastanku te se odlučilo na konzervativno liječenje. Tijekom boravka je započeta fizikalna terapija uz vertikalizaciju pomoću Jewett ortoze. Stanje pacijentice stabilno, neurološki nalaz uredan. Redovito se prate kontrolni laboratorijski nalazi kao i kardiopulmonalni status. Pacijentica je zbog zadovoljavajućeg općeg i lokalnog statusa otpuštena na kućnu njegu. Određena je kontrola na traumatološkoj ambulanti za 4 tjedna s kontrolnim RTG snimkama, u slučaju potrebe.

Mišljenje sudskih vještaka je da je u predmetnoj prometnoj nezgodi došlo do pada putnika u autobusu javnog gradskog prijevoza Promet, linija broj 22, u Splitu u ulici Domovinskog rata. Navode kako predmetni spis ne sadrži tahografski listić predmetnog autobusa, pa brzina kretanja predmetnog autobusa nije poznata, niti je moguće izračunati intenzitet ubrzanja u trenutku pada putnice, a samim time niti silu inercije koja je djelovala na tijelo putnice u trenutku ubrzanja autobusa, a nakon kretanja sa autobusne stanice u Ulici Domovinskog rata.

Prema stanju u predmetnom spisu, putnica je neposredno prije nezgode bila u uspravnom položaju, stajala je na mokroj podlozi, pridržavala se za rukohvat, leđima je bila okrenuta pravcu kretanja autobusa i nije mogla pratiti prometnu situaciju ispred sebe. Navode kako nije moguće izvršiti egzaktan izračun jer nedostaju ključni elementi kao brzina kretanja autobusa, intenzitet ubrzanja, masa putnice, položaj tijela putnice u odnosu na uzdužnu os autobusa te intenzitet pridržavanja putnice, ali je za kazati ukoliko je došlo do ubrzanja autobusa neposredno prije pada, putnica se zbog djelovanja ubrzanja, sile inercije i mokre podloge, a što je bitno smanjilo trenje između obuće i podloge, mogla destabilizirati zbog čega je došlo do pada putnice na pod autobusa. Iz svega navedenog proizlazi kako je u štetnom događaju zadobila kompresivni prijelom 8. prsnog kralješka, što je teška tjelesna ozljeda nastala mehanizmom pada na leđa ili na stražnjicu.

11.2. Na ročištu za glavnu raspravu izveden je dokaz zaprimanjem usmenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Arsena Pavića, traumatologa, koji nakon uvida u spis i priloženu medicinsku dokumentaciju, navodi kako je tužiteljica 25. studenoga 2021. hospitalizirana u KBC-u Split, gdje se liječila na Zavodu za ortopediju i traumatologiju do 2. prosinca 2021. Da je tijekom hospitalizacije obavljen klinički pregled i cjelovita radiološka obrada, pri čemu je MSCT-om utvrđena blago ulegnuta pokrovna ploha osmog torakalnog kralješka, zbog čega je postavljena dijagnoza prijeloma navedenog kralješka. Tužiteljici je ordinirana trodijelna ortoza, započeta je vertikalizacija te su joj propisani analgetici. Nakon otpusta iz bolnice tužiteljica je nastavila s kontrolnim pregledima. Na pregledu od 27. siječnja 2022. zbog bolova duž vanjske strane bedra, preporučeno je daljnje nošenje ortoze, koja je uklonjena 28. veljače 2022. odnosno približno tri mjeseca nakon ozljeđivanja, nakon čega je započela s fizikalnom terapijom.

Na pregledu kod fizijatra od 9. ožujka 2022. utvrđena je palpatorna osjetljivost trnastog nastavka osmog torakalnog kralješka, polovično ograničene kretnje u kuku te hipotrofija mišića trupa i zdjelice. Slijedom navedenoga, tužiteljica je hospitalizirana na Zavodu za fizikalnu medicinu KBC-a Split, gdje se liječila od 21. ožujka 2022. do 2. travnja 2022. Prilikom prijema zabilježeni su antalgičan hod, otežano posjedanje i vertikalizacija te polovično izvođenje čučnja. Također su utvrđeni naglašena torakalna kifoza, bolnost pri perkusiji spinoznih nastavaka torakalnog segmenta kralježnice, za polovicu ograničena pokretljivost lumbalnog segmenta te bolnost kretnji u bloku. Tijekom navedene hospitalizacije, 23. ožujka 2022. provedena je EMNG pretraga kojom je utvrđena kronična radikulopatija na razini L3/L4 i L5/S1, dok je MSCT-om od 25. ožujka 2022. isključena diskprotruzija. Naknadno je 29. ožujka 2022. učinjen MRI

torakalne kralježnice kojim je potvrđena trauma osmog torakalnog kralješka, ali je ujedno u lijevoj polovici gornje pokrovne plohe trupa dvanaestog torakalnog kralješka utvrđena dublja i šira Schmorlova hernija, uz promijenjeni signal prileže će kosti u smislu degenerativnih promjena tipa Modic 1.

Tužiteljicu je 17. svibnja 2022. pregledao neurokirurg, koji nije indicirao operacijsko liječenje. Na kontrolnom pregledu kod fizijatra od 27. svibnja 2022. zabilježene su zaostale boli u donjem dijelu leđa, osjećaj zatezanja lijeve noge i povremeni trnci u lijevoj potkoljenici, zbog čega je ordiniran dodatni ciklus fizikalne terapije u trajanju od deset dana. Nakon provedena ukupno dva ciklusa fizikalne terapije, uključujući rehabilitaciju tijekom hospitalizacije i naknadno provedenu terapiju, na pregledu od 23. lipnja 2022. i dalje su bile prisutne boli pri podizanju iz ležećeg položaja i ležanju na trbuhu. Kliničkim pregledom utvrđena je bolnost pri palpaciji donjeg dijela leđa, za trećinu reducirana pokretljivost te osobito izražena bol pri inklinaciji.

U pogledu posljedica predmetnog štetnog događaja, vještak je zaključio kako je tužiteljica zadobila prijelom trupa osmog torakalnog kralješka, a da se i navedena ozljeda i promjene utvrđene na dvanaestom torakalnom kralješku mogu dovesti u uzročno-posljedičnu vezu s predmetnim događajem, s obzirom na postojanje povijesti aksijalnog opterećenja kralježnice. Procijenio je da je tužiteljica trpjela bolove jakog intenziteta tijekom tri dana, srednjeg intenziteta tijekom dvadeset dana te bolove blagog intenziteta tijekom šezdeset dana.

Vještak je nadalje naveo kako je tužiteljica tijekom liječenja trpjela nelagode i neugodnosti povezane s dijagnostičkom obradom, hospitalizacijom, nošenjem ortoze te neizvjesnošću ishoda liječenja, koje je ukupno trajalo približno sedam mjeseci. Pritom je istaknuo da je liječenje provedeno u skladu s pravilima medicinske struke te da se tužiteljica pridržavala dobivenih liječničkih uputa.

U odnosu na trajne posljedice, vještak je naveo kako će tužiteljica i ubuduće imati poteškoće pri ustajanju, uspravljanju, sagibanju i rotaciji tijela, kao i pri izvođenju čučnja, dok će biti znatno ograničena pri podizanju i nošenju tereta. Navedena ograničenja odražavat će se na obavljanje svakodnevnih aktivnosti, osobito kućanskih poslova, kao i na bavljenje određenim sportskim aktivnostima, uzimajući u obzir njezinu životnu dob.

Vještak je također utvrdio kako je tužiteljici tijekom liječenja bila potrebna pomoć druge osobe u obavljanju kućanskih poslova, odlascima na kontrolne preglede i provođenju liječenja. Potreba za tuđom njegom i pomoći postojala je tijekom prvog mjeseca u prosječnom trajanju od dva do tri sata dnevno, a tijekom naredna dva mjeseca u prosječnom trajanju od jednog sata dnevno.

Zaključno, vještak je utvrdio da je kod tužiteljice zaostao trajni funkcionalni deficit, prvenstveno zbog smanjene pokretljivosti kralježnice i povremenih bolova, zbog čega je pretrpjela povredu prava osobnosti s trajnim umanjenjem općih životnih aktivnosti od 10 %. Naruženje nije utvrđeno.

Na posebno pitanje tuženika pod 1. je li prilikom izrade nalaza i mišljenja, uz prijelom osmog torakalnog kralješka, uzeo u obzir i Schmorlovu herniju dvanaestog torakalnog kralješka, vještak je odgovorio kako Schmorlova hernija nije bila opisana prilikom prve hospitalizacije neposredno nakon ozljeđivanja, kada je učinjen MSCT. Međutim, tijekom naknadne hospitalizacije na Zavodu za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, zbog tegoba koje je tužiteljica i dalje imala, 29. ožujka 2022. učinjen MRI torakalne kralježnice kojim je navedena hernija utvrđena. Pritom se, prema pojašnjenju vještaka, radi o degenerativnim promjenama tipa Modic 1, koje predstavljaju aktivne promjene praćene edemom i upalom koštane srži, a mogu biti izvor bolova u leđima,

osobito pri kretanju i stajanju. S obzirom na to da je u konkretnom slučaju postojalo aksijalno opterećenje kralježnice prilikom predmetnog štetnog događaja, vještak je smatrao da se i navedene promjene mogu dovesti u uzročno-posljedičnu vezu s istim.

Na pitanje punomoćnika tuženika pod 2. je li Schmorlova hernija uključena u procijenjenih 10 % umanjenja općih životnih aktivnosti, vještak je odgovorio kako se prilikom procjene u najvećoj mjeri vodio posljedicama prijeloma osmog torakalnog kralješka, dok je manjim dijelom uzeo u obzir i Schmorlove hernije, budući da nije moguće isključiti postojanje edema i upalnih promjena na kosti tipa Modic 1, povezanih s aksijalnim opterećenjem kralježnice.

Na daljnji upit može li Schmorlova hernija biti druge etiologije, osim traumatske, osobito imajući u vidu da je ozljeda utvrđena na osmom, a hernija na dvanaestom torakalnom kralješku te da ista nije dijagnosticirana prvim nalazom, vještak je pojasnio kako Schmorlova hernija nije bila opisana prilikom prve hospitalizacije, kao ni prilikom MSCT pretrage od 25. ožujka 2022. kojom su isključene protruzije diska. Međutim, zbog daljnjih tegoba tužiteljice indicirana je magnetska rezonancija, obavljena 29. ožujka 2022. kojom su utvrđene promjene signala priležeće kosti tipa Modic 1, opisane kao akutne promjene. Prema mišljenju vještaka, iz navedenog nalaza proizlazi da je uslijed traume moglo doći do daljnjeg utiskivanja diskusa prema susjednom kralješku, što je rezultiralo upalnom reakcijom i edemom, odnosno pogoršanjem prethodno postojećih degenerativnih promjena. Takvo tumačenje, prema njegovu mišljenju, odgovara i utvrđenom kliničkom statusu te tegobama tužiteljice tijekom predmetne hospitalizacije. Stoga je vještak prilikom procjene posljedica razlikovao promjene na osmom torakalnom kralješku, koje je ocijenio kao posljedicu svježe traume, od promjena na dvanaestom torakalnom kralješku, koje je uzeo u obzir u dijelu u kojem se odnose na pogoršanje degenerativnog stanja uslijed aksijalnog opterećenja prilikom predmetnog štetnog događaja.

Na daljnje pitanje koliki bi bio postotak umanjenja općih životnih aktivnosti kada bi se u obzir uzele isključivo posljedice ozljede osmog torakalnog kralješka, bez naknadnih implikacija na dvanaestom torakalnom kralješku, vještak je odgovorio kako bi takvo umanjenje procijenio u rasponu od 7 do 8 %.

U odnosu na pitanje trajanja liječenja, vještak je naveo kako je liječenje započelo na dan štetnog događaja, 25. studenoga 2021. dok posljednji nalaz fizijatra datira od 23. lipnja 2022. na temelju čega je procijenio ukupno trajanje liječenja.

11.3. Podneskom od 10. ožujka 2026. tuženik pod 2. očitovao se kako, isključivo radi ekonomičnosti postupka, nema primjedbi na nalaz i mišljenje imenovanog sudskog vještaka, ne predlaže provođenje daljnjih vještačenja te u cijelosti prihvaća predmetni nalaz i mišljenje. Međutim, u odnosu na kombinirano prometno-tehničko i medicinsko vještačenje, tuženik pod 2. istaknuo je kako je prilikom odlučivanja o imenovanju vještaka trebalo uzeti u obzir činjenicu da je dr. Antonio Alujević prethodno izradio konzultantsko vještačenje za tužiteljicu, koje je priloženo uz tužbu. Slijedom navedenoga, smatra kako je postojala potreba za njegovim izuzećem radi osiguranja nepristranosti i objektivnosti vještačenja. Stoga predlaže imenovanje drugog vještaka sudske medicine te pozivanje istoga zajedno s vještakom prometno-tehničke struke dipl. ing. Nevenom Kraljem na sljedeće ročište radi zajedničkog očitovanja o okolnostima nastanka predmetnog štetnog događaja.

11.4. Na ročištu za glavnu raspravu 18. ožujka 2026. izveden je dokaz zaprimanjem usmenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Sanje Batine, psihijatra, koja je u svom usmenom nalazu i mišljenju, nakon uvida u spis i dostupnu medicinsku

dokumentaciju, navela kako je tužiteljica 25. studenoga 2021. sudjelovala u predmetnom štetnom događaju, kojom je prilikom zadobila tjelesnu ozljedu, u pogledu čije težine i tijeka liječenja se prethodno očitovao sudski vještak kirurške-traumatološke struke.

Vještakinja je navela kako je tužiteljica u trenutku ozljeđivanja pretrpjela primarni strah jakog intenziteta u trajanju od jedne minute, nakon čega je uslijedio sekundarni strah jakog intenziteta, koji je trajao četiri do pet dana. Potom je strah srednjeg intenziteta trajao tri tjedna, dok je strah blažeg intenziteta, s iste osnove, tužiteljica trpjela u različitim vremenskim intervalima tijekom razdoblja od tri do četiri mjeseca. Trajne posljedice straha nisu utvrđene.

Prema mišljenju vještakinje, navedeni psihički simptomi doveli su do povrede duševnog integriteta lakog do srednjeg stupnja. Pritom je pojasnila kako je u konačnu procjenu stupnja povrede duševnog integriteta uključen i postotak umanjenja općih životnih aktivnosti koji je utvrdio sudski vještak kirurško-traumatološke struke. Povreda duševnog integriteta očituje se u pretrpljenim bolovima, zabrinutosti, potištenosti, napetosti i strahu, kao i u potrebi za mirovanjem, kontrolnim pregledima, provođenjem fizikalne terapije te tuđom njegom i pomoći. Navedeno se očituje i kroz trajno umanjenje općih životnih aktivnosti te ograničenja s kojima će se tužiteljica suočavati u budućnosti, o čemu se prethodno očitovao vještak kirurško-traumatološke struke. Naruženje s psihijatrijske osnove vještakinja nije utvrdila. Vještakinja je posebno istaknula kako je predmetno vještačenje usmjereno isključivo na procjenu povrede duševnog integriteta tužiteljice, u vezi s psihičkim posljedicama koje su nastale uslijed predmetnog štetnog događaja.

Odgovarajući na posebno pitanje punomoćnika tužiteljice je li kod tužiteljice kao posljedica predmetne nezgode nastao određeni psihički poremećaj, vještakinja je navela kako iz sadržaja spisa ne proizlazi da se tužiteljica nakon štetnog događaja obraćala psihijatru radi pružanja pomoći niti da su joj postavljene dijagnoze iz područja psihijatrije. Međutim, kod tužiteljice su bili prisutni pojedini psihički simptomi koje je prethodno opisala. Na daljnji upit je li kod tužiteljice zbog bolova u kralježnici postojao kronični bolni sindrom, vještakinja je pojasnila kako je ocjena postojanja i karakteristika bolnog sindroma u domeni vještaka kirurško-traumatološke struke, no pritom je istaknula kako je tužiteljica zasigurno trpjela određene psihičke simptome, o kojima se već prethodno očitovala.

Na posebno pitanje punomoćnika tuženika pod 2. nalazi li se u spisu psihijatrijski nalaz, vještakinja je odgovorila kako u spisu predmeta ne postoji niti jedan nalaz psihijatra. Odgovarajući na daljnji upit kako je, unatoč nepostojanju psihijatrijske dokumentacije, utvrdila postojanje straha u opsegu i trajanju navedenom u tužbi, u kojoj se izričito navodi da je strah trajao 23 dana, vještakinja je pojasnila kako je sekundarni strah jakog intenziteta, nakon kojeg je uslijedio strah srednjeg intenziteta, trajao u razdoblju koje je prethodno navela tužiteljica, dok je strah blažeg intenziteta trajao u različitim vremenskim intervalima tijekom tri do četiri mjeseca.

Na posljednji upit punomoćnika tuženika pod 2. može li se razdoblje trajanja straha blažeg intenziteta prikazati kao jedno neprekinuto vremensko razdoblje, odnosno objediniti u jedan vremenski interval, vještakinja je odgovorila kako takvo objedinjavanje nije moguće.

11.5. Na ročištu za glavnu raspravu 7. srpnja 2026. izveden je dokaz zaprimanjem usmene dopune nalaza i mišljenja sudskog vještaka dipl. ing. Nevena Kralja i dr. Šimuna Anđelinovića, spec. sudske medicine, a u odnosu na istaknute prigovore

tuženika pod 2. na kombinirani pisani nalaz i mišljenje sudskih vještaka dipl. ing. Nevena Kralja i dr. med. Antonia Alujevića, spec. sudske medicine.

Na pitanje punomoćnika tuženika pod 2. da li bi se pad tužiteljice izbjegao da se tužiteljica držala za rukohvat u autobusu, sudski vještak dipl. ing. Neven Kralj odgovara da ne može dati egzaktan odgovora na to pitanje, jer kao što je već i u pisanom nalazu i mišljenju kazao, tahografski listić nije dostupan niti mu je poznata masa tužiteljice, niti sila sa kojom bi se tužiteljica držala, a što je sve od bitnog značaja da bi se spriječio pad, odnosno kolika bi bila sila koja bi se suprotstavljala inerciji tijela koju nesporno tužiteljica ima kod ubrzanja autobusa, a pošto je tužiteljica bila okrenuta obrnuto od pravca kretanja autobusa i nije pratila prometnu situaciju.

Danas pridošli vještak dr. Šimun Anđelinović kazuje kako je u cijelosti suglasan sa pisanim nalazom i mišljenjem koji je priložen u predmetu od strane dr. Antonija Alujevića te iskazuje da je kompresivni prijelom 8. prsnog kralješka teška tjelesna ozljeda koja je nastala mehanizmom pada na stražnjicu, gdje bi mehanička sila djelovala tako da sabija kralješke i izaziva njihov prijelom.

11.6. Tužiteljica se očitovala na navedene nalaze i mišljenja sudskih vještaka podneskom od 27. srpnja 2026. te u bitnome navela kako su rezultati provedenog dokaznog postupka potvrdili osnovanost činjeničnih navoda tužiteljice u pogledu nastanka štetnog događaja, zadobivenih ozljeda, njihovih posljedica te uzročno-posljedične veze između predmetnog događaja i nastale štete.

Da je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila kompresivni prijelom VIII. torakalnog kralješka, odnosno tešku tjelesnu ozljedu, zbog koje je bila podvrgnuta bolničkom liječenju, višemjesečnoj imobilizaciji i fizikalnoj rehabilitaciji. Utvrđeno je i da je tijekom liječenja trpjela fizičke bolove različitog intenziteta, da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega te da su zaostale trajne posljedice u vidu umanjenja općih životnih aktivnosti od 10 %.

Navodi kako je posebno značajno da je sudski vještak dr. Šimun Anđelinović u cijelosti potvrdio ranije izrađeni medicinski nalaz i mišljenje, uključujući zaključke o vrsti i mehanizmu nastanka ozljede, uzročno-posljedičnoj vezi s predmetnim događajem te trajnim posljedicama. Da su time otklonjene i primjedbe tuženika koje su se odnosile na okolnost da je prvotni nalaz izradio vještak kojeg je prethodno angažirala tužiteljica, budući da je neovisni sudski vještak potvrdio njegove odlučne zaključke.

Da je psihijatrijskim vještačenjem utvrđeno da je tužiteljica uslijed predmetnog događaja pretrpjela primarni i sekundarni strah različitog intenziteta i trajanja te povredu duševnog integriteta lakog do srednjeg stupnja, što predstavlja dodatnu osnovu za dosudu pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti.

Slijedom navedenoga, tužiteljica smatra da su provedeni medicinski i psihijatrijski dokazi u cijelosti potvrdili postojanje i opseg štete, kao i njezinu uzročno-posljedičnu povezanost s predmetnim štetnim događajem.

U odnosu na prigovor tuženika o doprinosu tužiteljice nastanku štete, osobito zbog tvrdnje da se u trenutku kočenja nije držala za rukohvat u autobusu, ističe se kako takav prigovor nije dokazan jer je prometni vještak na izričito pitanje može li se zaključiti da bi pad tužiteljice bio izbjegnut da se držala za rukohvat, odgovorio kako o tome nije moguće dati egzaktan odgovor zbog nedostatka relevantnih parametara, uključujući podatke o dinamici kočenja, masi putnice i sili eventualnog pridržavanja za rukohvat.

Da prema tome, provedenim prometnim vještačenjem nije utvrđeno da bi se tužiteljica držanjem za rukohvat mogla spriječiti da padne, niti da bi takvo ponašanje spriječilo nastanak predmetne ozljede. Slijedom toga, nije dokazana ni uzročno-

posljedična veza između ponašanja koje tuženici stavljaju na teret tužiteljici i nastale štete. Da je pritom teret dokazivanja okolnosti koje bi opravdavale primjenu instituta podijeljene odgovornosti na tuženicima, a budući da tijekom postupka nisu dokazali da je tužiteljica svojim ponašanjem pridonijela nastanku ili opsegu štete, ne postoje pretpostavke za primjenu članka 1092. Zakona o obveznim odnosima.

U pogledu visine tužbenog zahtjeva, tužiteljica ističe kako je isti prilikom podnošenja tužbe bio određen prema tada raspoloživoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu privatno angažiranog vještaka. Međutim, nakon provedenog sudskog vještačenja i saslušanja vještaka, opseg štete dodatno je objektiviziran, zbog čega tužiteljica ovim podneskom usklađuje visinu tužbenog zahtjeva s rezultatima provedenog dokaznog postupka, bez izmjene činjenične i pravne osnove tužbe.

Pri određivanju pravične novčane naknade valja uzeti u obzir težinu zadobivene ozljede, intenzitet i trajanje fizičkih bolova i straha, višemjesečno liječenje i rehabilitaciju, potrebu za tuđom pomoći i njegom te trajno umanjenje općih životnih aktivnosti od 10 %, kao i utjecaj svih navedenih posljedica na svakodnevni život tužiteljice.

Slijedom svega navedenoga, tužiteljica uređuje tužbeni zahtjev na način da na ime pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti potražuje iznos od 18.500,00 eura, dok na ime naknade imovinske štete zbog potrebe za tuđom pomoći i njegom potražuje iznos od 1.200,00 eura.

11.7. Na ročištu za glavnu raspravu 21. rujna 2026. tuženik pod 1. se u cijelosti usprotivio uređenju tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 22. srpnja 2026.

Tuženik pod 2. također se usprotivio preinaci te istaknuo kako se ne radi o solidarnoj obvezi. Navodi kako nikada nije osporio uzročno-posljedičnu vezu, već da je tužiteljica sama navela kako je do pada došlo prilikom njezina kretanja, a ne prilikom držanja za rukohvat. Da je nesporno da je zadobila prijelom kralješka, ali da degenerativne promjene ne mogu biti predmet validiranja pa da se ne može cijeniti samo procjena vještaka traumatologa od 7-8% trajnih posljedica.

12.1. S obzirom na sve izvedene dokaze, prvenstveno je trebalo utvrditi jesu li tuženici pasivno legitimirani. U konkretnom slučaju potrebno je razlikovati pasivnu legitimaciju tuženika pod 1. kao prijevoznika od pasivne legitimacije tuženika pod 2. kao osiguratelja autobusa od automobilske odgovornosti.

U odnosu na tuženika pod 1., pasivna legitimacija proizlazi iz ugovornog odnosa prijevoza putnika, odnosno odredbe članka 697. ZOO-a kojom je propisano da prijevoznik odgovara za sigurnost putnika od početka do završetka prijevoza te da je dužan naknaditi štetu nastalu zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja putnika, osim ako je šteta prouzročena radnjom putnika ili stranim uzrokom koji se nije mogao predvidjeti, izbjeći ili otkloniti.

U odnosu na tuženika pod 2., njegova pasivna legitimacija proizlazi iz odredbi članaka 1069. i 1072. ZOO-a. Naime, člankom 1069. ZOO-a propisano je da za štetu koju treće osobe pretrpe u vezi s uporabom motornog vozila odgovara njegov vlasnik, dok osiguratelj odgovara u granicama ugovorenog osiguranja i zakonskih odredaba kojima je uređeno obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti. Budući da je tužiteljica u trenutku štetnog događaja bila putnica u autobusu, ona ima položaj treće osobe u odnosu na osiguratelja, zbog čega je tuženik pod 2., kao osiguratelj autobusa, pasivno legitimiran u ovom postupku.

Navedeno potvrđuje i presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-3200/2016-2 od 31. kolovoza 2021., u kojoj je zauzeto stajalište da putnik u autobusu

koji pretrpi štetu u vezi s uporabom autobusa ima položaj treće osobe u smislu članka 1069. ZOO-a te da je osiguratelj autobusa pasivno legitimiran na temelju ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti.

Pasivna legitimacija tuženika pod 2. proizlazi i iz odredbi članka 22. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje: ZOOP). Naime, člankom 2. stavkom 1. ZOOP-a propisane su različite vrste obveznih osiguranja u prometu, među kojima su osiguranje od automobilske odgovornosti i osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja. U konkretnom slučaju tuženik pod 2. sklopio je s tuženikom pod 1., kao vlasnikom autobusa, ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.

Člankom 22. stavkom 1. ZOOP-a propisana je obveza vlasnika vozila da sklopi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja te uništenja ili oštećenja stvari. Stavkom 2. istog članka dodatno je propisano da su tim osiguranjem obuhvaćene i štete koje pretrpe putnici u vozilu kojim je šteta prouzročena.

Pritom je člankom 23. ZOOP-a propisan krug osoba koje nemaju pravo na naknadu štete po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti. Tužiteljica ne pripada nijednoj od navedenih kategorija osoba, slijedom čega ima položaj treće osobe i pravo zahtijevati naknadu štete od osiguratelja. Isti zaključak proizlazi i iz članka 1069. stavka 4. ZOO-a, prema kojem se trećom osobom smatra oštećenik koji nije vlasnik ni neovlašteni korisnik motornog vozila niti osoba zadužena za njegov pogon.

Slijedom navedenog, za pasivnu legitimaciju tuženika pod 2. nije odlučna činjenica je li tuženik pod 1. sklopio i posebno osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja. Naime, tuženik pod 2. odgovara po osnovi ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti koji je sklopio s vlasnikom autobusa, budući da je tužiteljica kao putnica pretrpjela štetu u vezi s uporabom osiguranog vozila te ima položaj treće osobe u smislu mjerodavnih odredbi ZOO-a i ZOOP-a.

S obzirom na sve iznad navedeno, tuženici su pasivno legitimirani u ovoj pravnoj stvari.

12.2. Međutim, činjenica pasivne legitimacije tuženika ne pretpostavlja automatski i postojanje njihove odgovornosti za naknadom štete. Za odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučno je utvrditi je li ponašanje tužiteljice bilo isključivi uzrok nastanka štetnog događaja ili je, uz njezino postupanje, postojala okolnost koja je pridonijela nastanku štete, a koja se može pripisati tuženicima.

12.3. Treba istaknuti kako sud iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi "...da kada je autobus krenuo, da već nakon 10 metara nije mogla ostati na nogama jer joj je uslijed skliskog poda lijeva noga kliznula i rukom kojom se pridržavala za rukohvat se nije mogla zadržati za rukohvat, već je pala" nije prihvatio u cijelosti kao istinit.

Naime, navedeni dio iskaza iz kojeg proizlazi da je pala u trenutku kada je stajala i pridržavala se za rukohvat u suprotnosti je s izjavom koju je dala policijskom službeniku gdje je navela "...kako je, nakon što je kupila kartu, ostala stajati na nogama i držati se desnom rukom za rukohvat sa lijeve strane autobusa. Navela je da je u jednom trenutku odlučila otići prema stražnjem dijelu autobusa kako bi sjela na slobodno mjesto te se tom prilikom prestala držati za rukohvat i dok je koračala se poskliznula na mokrom podu autobusa te pala na leđa."

Navedena izjava tužiteljice u skladu je s izjavom vozača koja je dana policijskom službeniku, ali i iskazu vozača danom na ročištu za glavnu raspravu, a koji je naveo

"da je dan bio kišovit te da je gospođa ušla na prednja vrata, kupila kod njega kartu i uputila se prema stražnjem dijelu autobusa. U jednoj ruci držala je kišobran, a u drugoj torbu. Kada je vidio da se na sljedećim vratima uhvatila za vertikalni rukohvat, krenuo je, ali je gospođa vidjela slobodno sjedalo na stražnjem dijelu autobusa i krenula prema sjedalu, a da se pritom nije držala za rukohvat. Navodi kako je sve to vidio u retrovizoru, kao i sam pad, jer je gospođa doslovno skliznula. Navodi kako je u autobusu bio mokar pod te da to nije sporno.".

Dakle, s obzirom na nesklad između izjave i iskaza tužiteljice, ali i podudaranja prvotne izjave tužiteljice dane policijskom službeniku s izjavom i iskazom vozača autobusa, ovaj sud je stajališta kako je do pada tužiteljice došlo u trenutku kada se autobus već kretao, a ona se nije pridržava rukohvata već se kretala autobusom bez pridržavanja za rukohvat prema slobodnom sjedalu kojega je ugledala.

Nadalje, iz izvedenih dokaza nesporno proizlazi da je tužiteljica zbog pada zadobila tešku tjelesnu ozljedu, odnosno da joj je nastala i neimovinska i imovinska šteta. Navedeno tuženici tijekom postupka ni ne spore.

12.4. Nadalje, sud utvrđuje da je tužiteljica navedenu ozljedu zadobila zbog pada u autobusu kojim se prevozila i to u trenutku kada se autobus uključivao u promet s autobusnog stajališta. Dakle, autobus je bio u pokretu. Treba istaknuti kako sudskom vještaku dipl. ing. Nevenu Kralju nisu bili dostupni podaci o samoj brzini kretanja autobusa, eventualnom kočenju ili prenaglom ubrzavanju, već je sudski vještak pošao od pretpostavke, a koja odgovara i iskazu tužiteljice i vozača, da ukoliko je došlo do ubrzanja autobusa neposredno prije pada, putnica se zbog djelovanja ubrzanja, sile inercije i mokre podloge, a što je bitno smanjilo trenje između obuće i podloge, mogla destabilizirati zbog čega je došlo do pada putnice na pod autobusa. Ovaj sud prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka, smatrajući ga pravilnih, objektivnim i izrađenim u skladu sa dostupnom dokumentacijom, a osobito treba naglasiti kako iskazi tužiteljice i vozača nisu bili oprečni u odnosu na način kretanja autobusa niti u spisu postoji i jedan drugi dokaz koji bi upućivao na neuobičajeno postupanje vozača kada se s autobusnog stajališta putem trake za ubrzavanje uključuje u promet.

12.5. Sud je, ocjenjujući sve okolnosti konkretnog slučaja, zaključio da su nastanku predmetnog štetnog događaja pridonijeli kako propusti na strani tuženika, tako i ponašanje same tužiteljice.

Naime, tuženik pod 1. kao prijevoznik bio je dužan osigurati siguran prijevoz putnika, što podrazumijeva i obvezu poduzimanja odgovarajućih mjera radi osiguranja sigurnosti putnika u unutrašnjosti autobusa tijekom trajanja prijevoza. Navedena obveza proizlazi iz odredbe članka 697. ZOO-a, kojom je propisana odgovornost prijevoznika za sigurnost putnika od početka do završetka prijevoza.

U konkretnom slučaju nije sporno da je tužiteljica pala u unutrašnjosti autobusa kojim se prevozila, pri čemu je pod autobusa bio mokar uslijed kišnog vremena. Sud smatra da je kišno vrijeme uobičajena i predvidiva okolnost, zbog čega je prijevoznik morao voditi računa o mogućnosti unošenja vode u autobus putem obuće putnika te poduzeti primjerene mjere kako bi se osigurali odgovarajući uvjeti sigurnosti, osobito u pogledu podnih površina po kojima se putnici kreću. Stoga je sud navedenu okolnost, odnosno mokru podnu površinu autobusa, cijenio kao jednu od okolnosti koja je pridonijela nastanku štetnog događaja.

Budući da je predmetni autobus bio osiguran kod tuženika pod 2., isti odgovara za štetu u okviru preuzetog osiguranteljnog pokrića i zakonskih obveza kako je i ranije

obrazloženo, slijedom čega su tuženici dužni naknaditi štetu tužiteljici solidarno u opsegu u kojem za nju odgovaraju.

12.6. Međutim, sud smatra da je i sama tužiteljica svojim ponašanjem pridonijela nastanku štetnog događaja. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da se tužiteljica nakon ulaska u autobus držala za rukohvat, no nakon što je autobus krenuo sa stajališta i započeo vožnju, uočila je slobodno sjedalo te se samoinicijativno odlučila kretati prema istome. Pritom je morala biti svjesna da se nalazi u vozilu koje je u pokretu, zbog čega je održavanje ravnoteže otežano, osobito uzimajući u obzir da je pod autobusa bio mokar zbog kišnog vremena.

Unatoč tome, tužiteljica je odlučila krenuti prema slobodnom sjedalu prije nego što se autobus zaustavio, pri čemu je bila dužna voditi računa o vlastitoj sigurnosti i svoje kretanje prilagoditi okolnostima u kojima se nalazila. Drugim riječima, od tužiteljice se razumno očekivalo da pričeka zaustavljanje autobusa ili da se prilikom kretanja koristi raspoloživim rukohvatima kako bi održala ravnotežu i izbjegla mogućnost pada. Sud stoga smatra da je tužiteljica propustila postupati s potrebnom pažnjom, čime je i sama pridonijela nastanku štetnog događaja.

12.7. Ocjenjujući doprinos svake od stranaka nastanku štetnog događaja, sud je imao u vidu, s jedne strane, obvezu prijevoznika da putnicima osigura sigurne uvjete prijevoza, kao i činjenicu da je pod autobusa bio mokar, a s druge strane, ponašanje tužiteljice koja se odlučila kretati prema sjedalu u trenutku kada je autobus već započeo vožnju, ne prilagodivši svoje ponašanje okolnostima u kojima se nalazila.

Imajući u vidu sve navedeno, sud ocjenjuje da je ponašanje tužiteljice u većoj mjeri pridonijelo nastanku štetnog događaja, zbog čega njezin doprinos cijeni u visini od 70 %, dok doprinos tuženika cijeni u visini od 30 %.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe članka 1092. Zakona o obveznim odnosima, sud je utvrdio da tužiteljica ima pravo na naknadu štete razmjerno doprinosu tuženika nastanku štetnog događaja, odnosno u visini od 30 % ukupno utvrđene štete, dok je u preostalom dijelu njezin tužbeni zahtjev neosnovan.

13. Tužiteljica je, nakon provedenih vještačenja, podneskom od 27. srpnja 2026. preinačila tužbeni zahtjev, i to na način da je potraživanje prema tuženicima s osnove naknade neimovinske štete s prvotnih 33.480,00 kuna/4.443,56 eura povećala na 18.500,00 eura s zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a potraživanje s osnove naknade imovinske štete s prvotnih 4.900,00 kuna/ 650,34 eura na 1.200,00 eura s zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe pa do isplate.

Prema odredbi članka 191. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP), preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći. Prema odredbi članka 190. stavka 2. ZPP-a tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Člankom 117. ZPP-a propisano je da se navedena odredba primjenjuje na sve postupke u tijeku.

Iako su se tuženici usprotivio preinaci, sud smatra da je ista svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, a preinaka je učinjena nakon provedenih vještačenja, stoga je na temelju odredbi članka 190. stavaka 2. i 3. ZPP-a odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I.

14.1. S obzirom na sve iznad navedeno, a kako je utvrđena suodgovornost stranaka za nastanak predmetne štete, trebalo je odlučiti o visini štete.

Saslušani sudski vještaci medicinske struke su detaljno, stručno i argumentirano prikazali tijek događaja i cjelokupnu kronologiju liječenja i oporavka tužiteljice te su sudu pružili objektivna mjerila za kvantitativno određenje svih vrsta neimovinske štete uz pomoć kojih je sud mogao dati i obrazložiti svoju ocjenu pretrpljene štete. Sud je u cijelosti prihvatio predmetne nalaze i mišljenja sudskih vještaka jer se radi o dugogodišnjim sudskim vještacima medicinske struke u čiju stručnost i objektivnost sud nema razloga sumnjati i koji su svoje nalaze i mišljenja dali stručno, objektivno, detaljno i u granicama predmetnog zadatka. Nastavno na navedeno, važno je za navesti kako stranke nisu imale primjedbi na nalaze i mišljenja sudskih vještaka.

14.2. U odnosu na naknadu neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti sud je odlučio sljedeće. Polazeći od svih utvrđenih okolnosti predmetnog slučaja, pri tom ocjenjujući vjerodostojnost svih dokaza provedenih u postupku, smatrajući nalaz i mišljenje sudskih vještaka vjerodostojnima te vodeći računa o pretrpljenim tjelesnim ozljedama, ali i o težini i posljedicama istih, o jačini i trajanju pretrpljenih bolova, trajanju fizikalne terapije i drugim nelagodnostima kroz koje je tužiteljica prolazila tijekom liječenja i oporavka, samom trajanju liječenja od oko 7 mjeseci, smanjenju životne aktivnosti i samostalnosti za vrijeme liječenja od nezgode, ali i trajno, pretrpljenom strahu, ali i životnoj dobi tužiteljice od 42 godine u vrijeme prometne nezgode, sud je ocijenio da bi pravična novčana naknada u tim okolnostima iznosila 7.000,00 eura.

Međutim, kako je utvrđena suodgovornost tužiteljice od 70 % to su joj tuženici solidarno obvezni isplatiti iznos od 30 % od 7.000,00 eura odnosno iznos od 2.100,00 eura.

14.3. Člankom 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe osim ako je šteta nastala nakon toga. Tako bi tužiteljici na navedeni iznos pripadale zatezne kamate tekuće od dana podnošenja tužbe, dakle od 14. listopada 2022., međutim kako je uređenim tužbenim zahtjevom potraživala zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude, tako su iste dosuđene od 3. studenog 2026. pa do isplate, jer sud ne može dosuditi preko traženja stranke.

14.4. S obzirom na iznad navedeno, trebalo je dosuditi tužiteljici na ime naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti iznos od 2.100,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama od 3. studenog 2026. pa do isplate, dok je za više traženo preko iznosa od 2.100,00 eura do iznosa od 18.500,00 eura zahtjev tužiteljice trebalo odbiti kao neosnovan.

15.1. U odnosu na naknadu imovinske štete sud je odlučio sljedeće. Troškovi tuđe njege i pomoći predstavljaju imovinsku štetu. S obzirom na to da u konkretnom slučaju tužiteljica nema dokaza da je angažirala profesionalnu osobu koja bi joj pružala pomoć i njegu, to se tužiteljici priznaje pravo na pomoć i njegu od strane njoj bliskih osoba, primjerice ukućana, pa se radi o naknadi nenovčane imovinske štete.

U situaciji kad oštećeni nije plaćao trećoj osobi naknadu za pruženu tuđu pomoć i njegu pripada mu pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge platio da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći i njege tu naknadu i tražila.

Imajući u vidu da se radi o pomoći koja ne zahtijeva posebno znanje, sud iznos od 5,00 eura po satu smatra dostatnim, određujući ga po slobodnoj ocjeni, a uvažavajući recentnu sudsku praksu.

Sud je uzimajući u obzir provedena vještačenja te trajanje liječenja i oporavka tužiteljice utvrdio da je tužiteljici tuđa pomoć i njega trebala ukupno 150 sati, što iznosi 750,00 eura.

Međutim, kako je tužiteljica doprinijela nastanku štete u visini od 70 %, to joj je trebalo priznati 30 % od 750,00 eura, odnosno iznos od 225,00 eura.

15.2. Prema članku 1089. stavku 2. ZOO-a nenovčana imovinska šteta dosuđuje se prema cijenama u vrijeme presuđenja. Utvrđenjem naknade prema cijenama u trenutku donošenja sudske odluke pokrivena je šteta od nastanka do odluke pa kamate mogu teći tek od dana donošenja sudske odluke. U protivnom, priznavanjem kamata od nastanka štete došlo bi do dvostrukog obeštećenja. Stoga obveza naknade nenovčane imovinske štete dospijeva u trenutku presuđenja, odnosno u predmetnom slučaju od 3. studenog 2026.

Naime, opseg naknade nenovčane štete može biti poznat tek onda kada je na pravno obvezujući način izračen u novcu, a to nikad ne može biti prilikom nastanka same štete. Taj broj novčanih jedinica određen je tek presudom (broj potrebnih sati tuđe njege i pomoći i cijena sata).

S obzirom na iznad navedeno, odbijen je tužbeni zahtjev na ime potraživanja naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege preko iznosa od 225,00 eura do iznosa od 1.200,00 eura, kao i na ime potraživanja zateznih kamata po osnovi tuđe pomoći i njege na dosuđeni iznos od 225,00 eura i to od 14. listopada 2022. do 2. studenog 2026. kao neosnovan.

16.1. Odluka o trošku donesena je u skladu s odredbama članka 154. stavka 2. i 155. ZPP-a te Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa). Naime, tužiteljica je u ovom postupku uspjela u omjeru od 30 %, dok su tuženici uspjeli u omjeru od 70 %, slijedom čega je, primjenom navedene zakonske odredbe, od postotka uspjeha tuženika oduzet postotak uspjeha tužiteljice, što daje konačan omjer uspjeha tuženika od 40 %.

16.2. Tuženik pod 1. zatražio je naknadu troškova prvostupanjske presude, međutim sukladno odredbi članka 3. stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama za odluke prvostupanjskog suda pristojbu je dužna platiti osoba koja pokreće postupak, dakle tužiteljica. S obzirom na navedeno, trebalo je odbiti zahtjev tuženika pod 1. za naknadom troškova postupka.

16.3. Tuženiku pod 2. priznat je trošak sastava odgovora na tužbu od 100 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 13. svibnja 2025. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), zastupanja na ročištu 12. lipnja 2025. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), zastupanja na ročištu 11. veljače 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), sastava podneska od 10. ožujka 2026. od 100 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 18. ožujka 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), zastupanja na ročištu 7. srpnja 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), zastupanja na ročištu 21. rujna 2026. od 250 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), odnosno ukupno 950 bodova, što uvećano za vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 1.900,00 eura. Na navedeni iznos tuženiku pod 2. priznat je i PDV od 25 % koji iznosi 475,00 eura.

Tuženiku pod 2. priznat i trošak vještačenja u ukupnom iznosu od 962,03 eura, s obzirom na to da mu je neiskorišten iznos od 238,00 eura vraćen rješenjem od 28. listopada 2026. Nije mu priznat zatraženi trošak pristupa na ročište za objavu odluke (50 bodova + PDV od 25 %), jer je ovaj sud ocijenio da takav trošak nije nužan, sukladno odredbi članka 155. ZPP-a.

Dakle, tuženiku pod 2. priznat je trošak u ukupnom iznosu od 3.337,03 eura. Međutim, s obzirom na uspjeh u postupku, tuženiku pod 2. dosuđeno je 40 % od 3.337,03 eura, odnosno iznos od 1.334,81 eura.

16.4. Odluka o zateznim kamatama na trošak postupka donesena je u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a i članka 151. stavka 3. ZPP-a.

17. Slijedom svega iznad navedenog, odlučeno je kao u izreci odluke.

U Splitu, 3. studenog 2026.

Sudac
Tomislav Bago

Sudska savjetnica
Tea Pušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
- tužiteljici po punomoćniku,
- tuženiku pod 1.,
- tuženiku pod 2. po punomoćniku.
- u spis.

Dokument je elektronički potpisan:
Tomislav Bago
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
12:31:45

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D36313938303630383933334
OU=Signature
S=Bago
G=Tomislav
CN=Tomislav Bago

Dokument je elektronički potpisan:
Tea Pušić
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
13:35:15

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D36313938303630383933334
OU=Signature
S=Pušić
G=Tea
CN=Tea Pušić

Broj zapisa: **9-3088f-920a3**

Kontrolni broj: **06e99-fd48c-d3de1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Tomislav Bago, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.